

بررسی رابطه رشد اجتماعی و رشد زبانی دختران دانش آموز پایه اول

مهنار اخوان نقی
استادیار دانشگاه الزهراء
سیده فاطمه موسوی
کارشناس ارشد روانشناسی تربیتی

چکیده:

تاریخ دریافت ۱۳۸۳/۱۰/۲۱ تاریخ تایید ۱۳۸۴/۴/۲۶

مطالعه حاضر به بررسی رابطه رشد اجتماعی و رشد زبانی در دانش آموزان دختر پایه اول دبستان های دولتی شهر قزوین پرداخته و هدف آن تعیین چگونگی رابطه بین این دو متغیر و نشان دادن اهمیت رشد اجتماعی و تأثیر آن بر رشد زبانی دانش آموزان دختر پایه اول است. به همین منظور ۳۰ دانش آموز بطور تصادفی مرحله ای از جامعه دانش آموزان دختر پایه اول انتخاب شدند و مورد مطالعه قرار گرفتند. روش پژوهش علی- مقایسه ای است. نتایج بدست آمده از اجرای آزمون رشد زبان Told-P-3 و پرسشنامه رشد اجتماعی واینلد نشان داد که رابطه همبستگی بین رشد زبانی و رشد اجتماعی با ضریب $.059$ معنادار است. همچنین از محاسبه ضرایب همبستگی که بین خردۀ مهارت های رشد زبانی به ترتیب گوش کردن، سازماندهی، صحبت کردن، معناشناسی و نحو و رشد اجتماعی به عمل آمد. می توان رابطه همبستگی بین هر کدام از خردۀ مهارت های رشد زبانی و رشد اجتماعی را (به ترتیب) با ضرایب $.051$ ، $.047$ ، $.045$ ، $.047$ ، $.058$ ، $.050$ معنادار دانست.علاوه بر این، نتایج حاصل از آزمون T که برای مقایسه سن حقیقی آزمودنی ها با سن هنجار آنها و خردۀ آزمون های رشد زبان به عمل آمد، نشان داد که سن حقیقی آزمودنی ها در خردۀ آزمون های 1 ، 2 ، 3 ، 4 ، 5 و 6 با سن هنجار آنها مطابقت داشت و فقط در خردۀ آزمون 2 ، سن حقیقی آزمودنی ها یک سال نسبت به سن هنجاری آنان تأخیر داشت. کلید واژه ها: رشد اجتماعی، رشد زبانی، دختران، آموزش و پرورش، دوره ابتدایی

مقدمه

امروزه زبان فقط به عنوان وسیله‌ای برای تشریک مساعی و ارتباط با دیگران قلمداد نمی‌شود، بلکه وسیله‌ای است که کودک را در شناخت جهان خارج و تنظیم رفتار خویش یاری می‌دهد و فرد را قادر می‌سازد که خود و دنیایی را که در آن است توصیف کند (عرب دفتری، ۱۳۶۸). نقش زبان از دو جهت حائز اهمیت است؛ نخست آنکه به عنوان وسیله ارتباط اجتماعی عمل می‌کند و دوم آنکه وسیله‌ای است برای تفکر. زیان که به عنوان یک ابزار ارتباط اجتماعی عمل می‌کند خود تحت تأثیر عوامل اجتماعی متعددی رشد می‌کند. از جمله این عوامل والدین، رسانه‌های گروهی، توانایی خواندن، معلمان و مدرسه و ... هستند. مدرسه محیطی است که کودک در مورد دنیای پیرامون خود، درباره روابط صحیح اجتماعی و افراد غیر از خانواده خود می‌آموزد. او در این محیط، از خانواده جداست، با مسائل اجتماعی و آکادمیک مواجه است و ناگزیر از دوست یابی است (سارلس^۱، ۲۰۰۴). بخش اعظم اوقات کودکان در مدرسه صرف خواندن و نوشتن می‌شود (وزارت آموزش و پرورش آمریکا^۲، ۲۰۰۲). کودک در این سن با همکلاسی‌های خود تعامل دارد. او با تکالیف مدرسه مواجه است، با کلمات آشنا می‌شود، نظرات خود را وارد داستان هایش می‌کند، و می‌تواند در مورد موضوعی که خوانده یا شنیده است، با فردی بزرگ‌تر بحث کند (پرسون^۳، ۲۰۰۰).

کودکان پایه اول اطلاعات وسیعی را از طریق شنیدن کسب می‌کنند و به این دلیل است که مجبور نیستند بر لغات به صورت دیداری متمرکز شوند. علاوه بر مهارت‌های شنیداری، قادرند در مورد وقایع اطراف خود و افراد موجود در آن، فکر و صحبت

¹. Sarles

². U.S. Department of Education

³. Pearson

نمایند. آنها از جزئیات موجود در داستان های خود بیشتر صحبت می کنند (وزارت آموزش و پرورش امریکا، ۲۰۰۲). در مدرسه یاد می گیرند که برای لغات نوشتاری، کدگذاری کنند، از نحوه تلفظ لغات برای یادگیری کلمات استفاده می کنند، از مهارت نوشتاری تازه آموخته خود، برای بیان افکار، عواطف و داستان های خیالی و یا گذاشتن پیغام در منزل یا در بازی های خود استفاده می کنند (وزارت آموزش و پرورش امریکا، ۲۰۰۲).

کودکان پایه اول دوست دارند بهترین و اولین باشند، انرژی بی حد و حصری دارند، انتقادگر و جسورند. به راحتی به گریه در می آیند، به معلم خود وابستگی نشان می دهند، خیالبافی های خود را اغلب واقعی می پنداشند و دوست دارند که در کانون توجه باشند (پیرسون، ۲۰۰۰).

در این میان معلم شاید اولین کسی است که به مشکلاتی در مهارت های شنیداری و گفتاری کودک پی می برد. او ممکن است متوجه شود که کودک در پیروی از قواعد شفاهی تکالیف درسی با مشکل مواجه است. گاه کودک در بیان عواطف خود تلاش زیادی می کند و گاه برای توصیف شیئی یا واقعه ای به دنبال کلمه مورد نظر، ذهن خود را زیر و رو می کند. این مشکلات گاه در حیطه زبان بیانی است که شامل توانایی های کودک در ارتباط با دیگران از طریق صحبت کردن و نوشتن می شود و گاه در حیطه زبان دریافتی است یعنی توانایی کودک در درک و فهم اطلاعات دریافتی از دیگران به صورت کلامی و نوشتاری است. گاهی نیز این مشکلات در حیطه تلفظ و تولید آوا است که شامل توانایی کودک در تلفظ صحیح کلمات می شود (بروچ، ۲۰۰۳). مشکلات خواندن به عنوان مشکلات رایج در مدارس ما وجود دارد. آنچه مبرهن است این است که با ایجاد برنامه های مداخله ای مخصوصا قبل از ورود به مدرسه می توان

از بروز این مشکلات پیشگیری کرد (جان پیکولسکی^۱، ۱۹۹۷). در حیطه زبان مخصوصاً در مقطع ابتدایی است که مطالعه در مورد زبان و مهارت‌های زبانی و ارتباط آن با سایر جنبه‌های رشد خصوصاً رشد اهمیت و ضرورت خاص می‌یابد (بروج، ۱۹۹۷).

بنا بر آنچه گفته شد فرضیات این پژوهش به قرار زیر است:

۱. بین رشد زبانی و رشد اجتماعی ارتباط وجود دارد.
۲. بین کارکردهای مختلف زبانی از جمله گوش کردن، سازماندهی، صحبت کردن، معناشناسی و نحو و رشد اجتماعی همبستگی وجود دارد.
۳. رشد مهارت‌های گوناگون زبانی دختران پایه اول با هنجار‌های سنی آنان تناسب دارد.

در این رابطه، می‌توان به نظریه‌های متعددی اشاره کرد که همگی کم و بیش به اهمیت تأثیر عوامل اجتماعی در رشد زبانی اشاره کرده‌اند. از جمله این نظریات می‌توان به اسکینر و نظریه پردازان رفتاری یادگیری اشاره کرد که عوامل محیطی، پاداش‌ها، تقویت‌ها و مشاهده و سرمشق‌گیری را در رشد زبان موثر می‌دانند (حاجتی، ۱۳۶۴). نظریه پردازان دیگری چون چامسکی با وجود تأکید بر سرشتی و ذاتی بودن زبان، وجود یک بستر زبانی را در رشد اولیه زبان کودک مهم و موثر می‌دانند. کسانی چون پیازه، برونر و لوریا نیز علاوه بر تأکید بر عوامل انگیزشی و ذاتی زبان به عوامل محیطی در رشد و نمو زبان و مهارت‌های زبانی اشاره می‌کنند. اما در میان نظریه پردازان حیطه زبان، آن کس که از همه بیشتر به عوامل اجتماعی و تأثیر آن در رشد زبان تأکید می‌کند، ویگوستکی است که نخستین نقش زبان هم در کودک و هم در بزرگسال را ایجاد ارتباط می‌داند و ارتباط اجتماعی را منشا بروز زبان در کودک

---

^۱.Pikulsky

معرفی می کند. ویگوستکی مرحله سن پیش دبستانی را مرحله رشد زبان کودک می نامد. او معتقد است که کارکرد ارتباط زبان در شروع دوره دبستان، آغاز می شود که یک مرحله سریع در پیشرفت زبان است که در این مرحله روابط اجتماعی کودک و گروه های سنی و نقش مدرسه اهمیت زیادی پیدا می کند (لطف آبادی، ۱۳۶۵).

تعدادی از مطالعات نیز به رابطه همبستگی بین زبان و رشد اجتماعی رسیده اند (لوئیز^۱، ۲۰۰۰). در تحقیقات متعددی که در مورد کودکان هفت ساله انجام گرفته نشان داده شده است که ایجاد فرصت های زبان شفاهی درخانه و مدرسه و تشویق کودکان برای حرف زدن در سنین پایین تر و بعد از آن باعث رشد اجتماعی کودکان می شود (کردن^۲، ۲۰۰۱). در تحقیقی دیگر که در مورد کودکان هفت ساله انجام گرفت، از تعامل شاگردان با معلم و تعامل شاگردان با والدینشان، بازی کردن با کودکان دیگر، صحبت کردن با آنها، کتاب خوانی برای آنها توسط معلمان و نیز والدین به عنوان عوامل مهم رشد زبانی در آنها یاد شده است (دیکنسون^۳، ۲۰۰۱).

ادوارد زیگلر نیز تعامل کودکان در این سن را با دیگر بچه ها از عوامل شکل گیری مهارت هایی می داند که برای رشد زبان در کودکان ضروری است و آن هم از طریق آموزش رسمی مدرسه امکان پذیر است (زیگلر^۴، ۲۰۰۳).

مطالعات فراوانی در این زمینه، و در سنین مختلف توسط کسانی چون جیمز مک دونالد (۲۰۰۱)، مارگارت بورچینال^۵ (۲۰۰۴)، کیمبرلی کیث (۱۹۹۹)، ویلیام فولر^۶، امی

¹.Lewis

².Cazden

³.Dikinson

⁴.Zigler

⁵.Burchinal

⁶.Fowler

سون سن^۱ (۱۹۷۴)، جین برکوگلی سان (۱۹۸۷) و ... انجام شده که همگی گویای اهمیت رشد اجتماعی و متغیرهای اجتماعی در رشد زبانی کودک هستند.

روش تحقیق:

روش مورد استفاده در این پژوهش، روش علی- مقایسه ای و همبستگی است. جامعه پژوهش شامل کلیه دانش آموزان دختری بوده است که در پایه اول دبستان های دولتی شهر قزوین در سال تحصیلی ۸۲-۸۳ مشغول به تحصیل بوده اند که تعدادشان ۱۹۸۵ نفر بوده است. حجم نمونه ۳۰ دانش آموز بوده و گزینش آنها به روش تصادفی مرحله ای صورت گرفته است. ابتدا از دو ناحیه آموزش و پرورش، یک ناحیه و سپس از آن ناحیه ۵ مدرسه و از هر مدرسه یک کلاس پایه اول و از هر کلاس ۶ نفر انتخاب شدند. علت انتخاب پایه اول، اهمیت آموزش رسمی است که از این سن آغاز شده و این بار محرك های اجتماعی به صورت پررنگ تر و رسمی تر مطرح می شوند و آموزش زبان نیز به صورت نظام مند آغاز می شود.

ابزارهای پژوهش شامل: ۱) آزمون رشد زبان^۲؛ ۲) مقیاس رشد اجتماعی واينلد است. ۱. آزمون رشد زبان که از جامع ترین آزمون ها در زمینه سنجش رشد زبانی است و مبنی بر یک مدلی دو بعدی است که در یک بعد آن نظام های زبان شناختی با مولفه های گوش کردن، سازماندهی و صحبت کردن قرار دارد و در بعد دیگر شخصات زبان شناختی با مولفه های معنی شناسی، نحو، و ااج شناسی قرار دارد.

¹.Swensen

².The test of language development

جدول ۱. الگوی دو بعدی Told-P-3

نظام های زبانشناسی	معناشناسی	وازگان شفاهی	وازگان ربطی	وازگان تصویری	وازگان کردن	سازماندهی صحبت کردن
مختصات زبان شناختی	نحو	درک دستوری	تقلید جمله	درک دستوری	تکمیل دستوری	
واج شناسی	واج شناسی	تمایزگذاری کلمه	تحلیل واژی	تمایزگذاری کلمه	تحلیل واژی	

این آزمون توسط آقای سعید حسن زاده و اصغر مینایی در پژوهشکده آموزش و پژوهش استثنایی استان تهران در سال ۱۳۷۹ انطباق و هنجاریابی شده است. این آزمون که امروزه با عنوان Told-p-3 شهرت یافته است، سومین و آخرین ویرایش از نسخه اصلی با عنوان Told-p است. حرف ^۱p به معنای اولیه است که این آزمون را از همتای خود با عنوان Told-I که برای سینم ۸-۱۲ سال فراهم شده است، مجزا می کند. این آزمون برای کودکان ۴ تا ۸ سال به کار می رود، که شامل ۹ خرده آزمون (عخرده آزمون اصلی و ۳ خرده آزمون تکمیلی) می شود. در این پژوهش فقط ۶ خرده آزمون اصلی اجرا شده است (عدم اجرای ۳ خرده آزمون تکمیلی به نتایج حاصل لطمہ ای وارد نمی کند). این ۶ خرده آزمون که باید به ترتیب و پشت سرهم اجرا می شد شامل وازگان تصویری، وازگان ربطی، وازگان شفاهی، درک دستوری، تقلید جمله و تکمیل دستوری می شود. زمان لازم برای اجرای این آزمون برای هر آزمودنی نیم ساعت تا ۴۵ دقیقه است که با توجه به سرعت عمل آزمودنی درنوسان است.

^۱.Primary

در رابطه با پایایی این آزمون که با استفاده از روش آزمون-بازآزمون به دست آمده است، ضرایب همبستگی برای هر کدام از خردۀ آزمون‌ها به ترتیبی که در بالا گفته شد، $0/78$, $0/82$, $0/85$, $0/86$, $0/85$, $0/85$, محاسبه شده است. در رابطه با روایی این آزمون، ضرایب همبستگی بین چند خردۀ آزمون این آزمون و آزمون‌های ملاک به عمل آمده که می‌توان به ضرایب $0/57$, $0/71$, $0/42$, و $0/70$ اشاره کرد (حسن زاده و مینایی، ۱۳۷۹).

مجموع ۶ خردۀ آزمون، بهره^۱ گفتاری را به دست می‌دهد که معیار ما برای رشد زبانی است، از ترکیب‌های متفاوت خردۀ آزمون‌ها باهم، خردۀ مهارت‌های زبانی چون گوش کردن، سازماندهی، صحبت کردن، معنی‌شناسی و نحو به دست می‌آید (جدول ۱).

۲. قیاس رشد اجتماعی واينلد که شامل ۱۱۷ پرسش در ۸ حیطه مختلف از قبیل خودیاری عمومی، خودیاری در غذا خوردن، خودیاری در لباس پوشیدن، خود رهبری، اشتغال، ارتباط با دیگران، تحرک بدنی و اجتماعی شدن می‌شود. نمره خام به دست آمده از اجرای این مقیاس با یک سن اجتماعی معادل است که از تقسیم سن اجتماعی بر روی سن تقویمی و ضرب در عدد ۱۰۰، بهره اجتماعی به دست می‌آید که ملاک رشد اجتماعی در این پژوهش است. پایایی این مقیاس در حدود $0/92$ گزارش شده است.

در این پژوهش، علاوه بر بکارگیری شاخص‌های مرکزی و پراکندگی، ضرایب همبستگی بین رشد زبانی و رشد اجتماعی و بین کارکرد‌های مختلف زبانی با رشد اجتماعی محاسبه شده است. همچنین آزمون α نیز برای مقایسه و تطبیق سن

^۱. Speech Quotient

حقیقی آزمودنی ها با سن هنگاری آنها در خرده آزمون های رشد زبان به عمل آمده است.

نتایج

ضریب همبستگی $0/09$ با درجه معناداری $0/001$ که بین رشد اجتماعی و رشد زبانی محاسبه شد، نشان می دهد که فرضیه اول این پژوهش که حاکی از وجود رابطه همبستگی بین این دو متغیر است تأیید می شود. بنابراین، می توان چنین نتیجه گرفت که افزایش در میزان رشد اجتماعی افزایشی در میزان رشد زبانی و بالعکس خواهد داشت (جدول ۲).

جدول ۲. همبستگی پیرسون (رشد اجتماعی و رشد زبانی)

ضراب اجتماعی	رشد زبانی	ضراب همبستگی پیرسون	رشد اجتماعی
$0/09$	1	ضراب همبستگی پیرسون	رشد اجتماعی
$\alpha=0/001$			
1	$0/09$	ضراب همبستگی پیرسون	رشد زبانی
	$\alpha=0/001$		

این یافته با یافته ادوارد زیگلر (۲۰۰۱)، دیوید دیکنسون (۲۰۰۱) و کورتنی کردن (۲۰۰۱) همسو است که تعامل اجتماعی کودکان در این سن با همسالان خود در مدرسه، ایجاد فرصت ها در زبان شفاهی در مدرسه و در خانه، تهییج و تشویق آنها برای حرف زدن را از عوامل شکل گیری و رشد مهارت های زبانی کودکان می داند.

همچنین این یافته با نظریه رفتاری یادگیری که عوامل محیطی را در رشد زبانی کودک دخیل می‌دانند، مطابق است. این یافته، همچنین با نظریه ویگوستکی هماهنگ است که عوامل محیطی و اجتماعی موجود در مدرسه از قبیل همسالان و معلمان را از عوامل رشد زبانی کودک معرفی می‌کند و رشد و گسترش کارکرد ارتباطی زبان را با شروع آموزش رسمی کودک ممکن می‌داند.

ضرایب همبستگی که بین خرده مهارت‌های زبان از جمله گوش کردن، سازماندهی، صحبت کردن، معناشناسی نحو، و رشد اجتماعی به دست آمد، به ترتیب با ضرایب $0/051$ و $0/004$ ، $\alpha=0/009$ و $0/047$ ، $\alpha=0/013$ و $0/045$ ، $\alpha=0/001$ و $0/047$ ، $\alpha=0/001$ و $0/058$ همگی نشان داد که رابطه همبستگی معناداری بین این خرده مهارت‌ها و رشد اجتماعی وجود دارد. بنابراین می‌توان چنین نتیجه گرفت که هرچه محرك‌های شنیداری، زمینه‌های صحبت کردن در کودکان، زمینه‌های پرسیدن، جو بحث و مباحثه با بزرگ ترها، اصلاح گفتار کودکان بیشتر و غنی تر شود، کودکان مهارت‌های زبانی بهتری کسب کرده، خزانه مفاهیم و لغات وسیع تری خواهند داشت.(جداویل ۳، ۴، ۵ و ۷).

جدول ۳. همبستگی پرسون (گوش کردن و رشد اجتماعی)

گوش کردن (خرده)	رشد اجتماعی	گوش کردن (خرده)	رشد اجتماعی (خرده)
$0/051$	۱	۱	گوش کردن (خرده)
$0/004$			درجه معناداری
۱	$0/051$	$0/051$	رشد اجتماعی (خرده)
	$0/004$	$0/004$	درجه معناداری

جدول ۴. همبستگی پرسون (سازماندهی و رشد اجتماعی)

سازماندهی	رشد اجتماعی	سازماندهی (ضریب پرسون)	رشد اجتماعی (ضریب پرسون)
۰/۴۷	۱	۰/۴۷	۰/۰۰۹
۰/۰۰۹		درجه معناداری	
۱	۰/۴۷	رشد اجتماعی (ضریب پرسون)	
۰/۰۰۹		درجه معناداری	

جدول ۵. همبستگی پرسون (صحبت کردن و رشد اجتماعی)

کردن	صحبت	رشد اجتماعی	صحبت کردن (ضریب پرسون)
۰/۴۵	۱	۰/۴۵	۰/۰۱۳
۰/۰۱۳		درجه معناداری	
۱	۰/۴۵	رشد اجتماعی (ضریب پرسون)	
۰/۰۱۳		درجه معناداری	

جدول ۶. همبستگی پرسون (معنی شناسی و رشد اجتماعی)

معنی شناسی	رشد اجتماعی	معنی شناسی (ضریب پرسون)
۰/۴۷	۱	۰/۴۷
۰/۰۱		درجه معناداری
۱	۰/۴۷	رشد اجتماعی (ضریب
۰/۰۱		پرسون) درجه معناداری

جدول ۷ همبستگی پرسون (نحو و رشد اجتماعی)

نحو	رشد اجتماعی
نحو (ضریب پرسون)	نحو (ضریب پرسون)
درجه معناداری	درجه معناداری
رشد اجتماعی (ضریب پرسون)	رشد اجتماعی (ضریب پرسون)
درجه معناداری	درجه معناداری

این یافته ها نیز با یافته های پژوهشی وزارت آموزش و پرورش امریکا(۲۰۰۴) و یافته مارگارت بورچینال(۲۰۰۳) هماهنگ است که توجه به کودکان، رفتار اجتماعی با آنها، صحبت کردن و ارتباط کلامی زیاد با کودکان از بدو تولد را از عوامل رشد مهارت زبانی و آمادگی برای مدرسه برشمرده است.

یافته های فوق با نظریه بروونر و نظریه پردازان شناختی دیگری هماهنگ است، زیرا آنها به اهمیت زبان در رشد مهارت های شناختی اذعان داشته و معتقدند آموزش رسمی مدرسه نظام های نماد (صحبت کردن، نوشتن) را اصولی تر به کودک آموخته و باعث رشد مهارت و کارکرد نحو و معناشناسی از طریق خواندن، نوشتن، و گوش کردن می شود.

در رابطه با فرضیه سوم پژوهش، نمرات حاصل از آزمون t که برای مقایسه سن حقیقی آزمودنی ها با سن هنگاری آنها صورت گرفت نشان می دهد که آزمودنی ها با سن هنگاری خود در خرده آزمون های ۱، ۳، ۴، ۵ و ۶ مطابقت دارند و فقط در خرده آزمون ۲ (واژگان ربطی) است که سن حقیقی آزمودنی ها یک سال نسبت به سن هنگاری شان تأخیر دارد (جدول ۸).

جدول ۸ شاخص مرکزی و پراکنده‌گی، t و درجه معناداری سن واقعی و سن

هنجاري آزمودنی ها در خرده آزمون رشد زبان

معناداری	درجه	میانگین	انحراف معيار	۴	
۰/۴۳	۰/۸۰	۲/۰۹	۰/۳۱	جفت(۱) سن واقعی و هنجاری	
۰/۰۰	۴/۴۲	۱/۲۱	۰/۹۹	جفت(۲) سن واقعی و هنجاری	
۰/۳۴	۰/۹۶	۱/۶۱	۰/۲۹	جفت(۳) سن واقعی و هنجاری	
۰/۰۹	۱/۷۱	۱/۶۶	۰/۰۵۳	جفت(۴) سن واقعی و هنجاری	
۰/۱۱	۱/۶۴	۱/۲۸	۰/۳۹	جفت(۵) سن واقعی و هنجاری	
۰/۴۴	۰/۷۶	۱/۳۲	۰/۱۸	جفت(۶) سن واقعی و هنجاری	

معنادار بودن تفاوتی که از مقایسه سن حقيقی و هنجار سنی آزمودنی ها در خرده آزمون واژگان ربطی به دست آمد بیانگر یک سال تفاوت بین این سنین در این خرده آزمون است. این خرده آزمون از نظر ویژگی های زبان شناختی از نوع معناشناسی و زیر مجموعه مولفه سازماندهی است (جدول ۱) که توانایی کودک در درک و بیان شفاهی ارتباط میان دو کلمه را می سنجد و در آن بر خلاف خرده آزمون های دیگر هیچ نوع تصویری به کار نرفته است و کودک بایستی معنای کلمات گفته شده را درک کند، طبقه معنایی آنها را تشخیص دهد و ارتباطشان را بیان کند که نیاز به آموزش و در معرض بودن محرك های زبانی محیطی دارد. بنابراین می توان چنین نتیجه گرفت که دلیل این کندی و عدم تطابق، تمرین ناکافی در مورد لغات و یا نا آشنایی کودکان با مفاهیم و کلمات نمایانگر آنهاست. چنانکه سوزان وایز بوئر در تحقیق خود نشان داد که تقریبا نیمی از همه دانش آموزان در خواندن مشکل داشته، فقط به این دلیل که آموزش های منظمی در مورد کلمات و صدای حروف به آنها داده نمی شود (وایز و بوئر، ۲۰۰۳).

همچنین جسمی وايز و سوزان وايز بوثر در تحقیقی دیگر نشان دادند که اگر از دانش آموزان دوره ابتدایی خواسته شود تا به طور شفاهی در مورد موضوعی صحبت کنند، سپس همان را به صورت نوشته تمرین کنند، مخصوصاً اگر در مورد موضوعات درسی باشد، کمک بزرگی در جهت توسعه و رشد لغات در ذهن و بهبود نوشتار و خواندن آنها است (وايز و بوثر، ۲۰۰۳).

بحث و نتیجه گیری

اجتماعی شدن افراد به معنای همسازی و همخوانی آنها با قواعد، ارزش‌ها و نگرش‌های گروهی و اجتماعی است. در این فرایند افراد مهارت‌ها، دانش‌ها و شیوه‌های سازگاری را می‌آموزند و امکان روابط متقابل را در یک فعل و انفعال مستمر به دست می‌آورند (سرکار آرانی، ۱۳۷۳). مدرسه اجتماعی شدن کودک را تسریع می‌کند، روابط او را با دیگران گسترش می‌دهد و روش حل مسئله و انجام صحیح کارها را به او می‌آموزد (علیزاده، ۱۳۷۶). در دوره دبستان اولین آموزش‌های رسمی کودک آغاز می‌شود که علاوه بر فراغتی خواندن، نوشتمن، حساب کردن و ... موجب رشد مهارت‌های اجتماعی وی نیز می‌شود.

بر اساس نظریه‌های رفتاری آنچه باعث افزایش دامنه لغات و رشد زبانی کودکان پایه اول می‌شود، علاوه بر خانواده محیط مدرسه، معلمان، همکلاسی‌ها و... است که زمینه یادگیری کودک را فراهم می‌کنند و کودک با مشاهده، سرمشق گیری، و تقلید از رفتار کلامی آنها به رشد زبان و گفتار خود کمک می‌کند. کودکان در پایه اول اطلاعات زیادی را از طریق شنیداری کسب می‌کنند، این در حالی است که مهارت‌های گفتاری، خواندن، و نوشتمن نیز همزمان در آنها به سرعت در حال رشد است.

با وجود تأکید نظریه پردازان شناختی بر وجود استعداد های شناختی خاص برای رشد زبان، آنها همچنین به اهمیت غیر قابل انکار تأثیرهای محیطی در یادگیری زبان نیز اشاره دارند و برقراری ارتباط اجتماعی را یکی از کارکرد های زبان می دانند. پیازه زبان را یک کنش نمادی می داند که با شروع دوره مدرسه به اوج خود می رسد.

از نظر برونز به کمک زبان می توان آموزش را کاملا تسهیل کرد. به اعتقاد وی زبان نه تنها وسیله تبادل و تعامل بین معلم و شاگرد است، بلکه ابزاری است که استفاده از امکانات یاد گیرنده را برای به نظم در آوردن محیط اطراف ممکن می سازد. ورود به مدرسه و شروع آموزش های رسمی و آموزش نظام های نمادی ابعاد گوناگون زبان را رشد می دهد. بعد ارتباطی آنی در مجاورت کودک با همراه های خود روز به روز قوی تر و گسترشده تر می شود که به فهم اجتماعی بیشتر و رشد مهارت های اجتماعی او می انجامد.

ویگوتسکی معتقد است زمانی که کودک از طریق یادگیری زبان سازمان بخشنیدن به رفتار خود را آغاز می کند، کنش های عالی ذهنی در او پدیدار می شود و این کنش ها منشأ اجتماعی دارد و فعالیت های کودک در رابطه با افراد موجب کسب تجرب در مورد مناسبات اجتماعی می شود.

با توجه به نتایج این پژوهش مهندی بر وجود رابطه مثبت و معنادار بین رشد زبانی و رشد اجتماعی و همچنین خرده مهارت های زبانی و رشد اجتماعی می توان چنین نتیجه گرفت که با توجه به این که کارکد ارتباطی زبان در شروع دوره دبستان آغاز می شود که یک مرحله سریع در پیشرفت زبان است که روابط اجتماعی کودک، گروه های هم سن و نقش مدرسه در این مرحله اهمیت زیادی پیدا می کند. از آنجا که آموزش های رسمی، عملکردهای زبانی و ارتباط های اجتماعی در این سن تأثیر متقابل پیچیده

ای بر یکدیگر دارند، بنابراین لازم است اهمیت و ضرورت فعالیت‌های مناسب اجتماعی برای رشد زبان کودک بیش از پیش مورد توجه قرار گیرد.

با وجود محدودیت در تعیین نتایج به علت محدودیت در نمونه گیری، و عدم کنترل متغیر‌های محیطی (اجتماعی) تأثیر گذار، باز هم می‌توان بر اساس نتایج این تحقیق و یافته‌های پژوهشی مشابه چنین نتیجه گرفت که ایجاد محیط غنی از تحریکات زبانی، تشویق کودکان برای حرف زدن و پرسیدن، شرکت دادن آنها در بحث‌های گروهی و خانوادگی، ایجاد جوی برای اظهار نظر آنها، خواندن داستان و کتاب با صدای بلند برای آنها، خلق بازی‌هایی که مهارت‌های کلامی و نوشتاری آنها را بکار گیرد، جذاب کردن تکالیف نوشتاری و خواندنی مدرسه، ایجاد و حفظ اعتماد به نفس کودکان این سن، احترام گذاشتن به واقعیت وجودی، عواطف و احساسات آنها، همدردی و هم احساسی با آنها، شفاف کردن احساساتشان، دادن مجالی برای عمل و آزمودن و تجربه، همگی از عواملی است که رشد شخصیت و رشد مهارت‌های کلامی و اجتماعی آنها تأثیر شایان توجیه دارد. بنابراین، برای جلوگیری از بروز مشکلات در حیطه زبان در دوران دبستان می‌بایست پایه شکل گیری مهارت‌های زبانی را در خانواده و آموزش‌های قبل از دبستان محکم بنا کرد.

ماخوذ

- اچسون، ج (۱۳۶۴). روان‌شناسی زبان. ترجمه: عبدالخلیل حاجتی. تهران: امیرکبیر.
- سرکار آرانی، محمدرضا (۱۳۷۳). "پژوهش اجتماعی کودکان و نوجوانان و توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی". خلاصه مقالات پنجمین مجمع علمی جایگاه تربیت. وزارت آموزش و پرورش. تهران: وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.
- علیزاده طیبه، درویزه، یزدی (۱۳۷۶). "بررسی و مقایسه رشد اجتماعی دانش آموزان دختر و پسر راهنمایی دولتی و غیر دولتی شهر شیراز".

کامر، نیوکار و هامیل (۱۳۷۹). آزمون رشد زیان. ترجمه: سعید حسن زاده و اصغر مینایی تهران: پژوهشکده کودکان استثنایی.

لطف آبادی، حسین (۱۳۶۵). روانشناسی رشد زیان. مشهد: دانشگاه فردوسی.
لویا، ا. یودویچ (۱۳۶۸). زیان و ذهن کودک. ترجمه: بهروز عرب دفتری. تهران: نیما.

- Bauer, Susan & Jessi Wise. (2003). "Why do children learn to read." www.welltrainedmind.com.
- Broatch, Linda. (2003). "First steps of addressing speech and language problems." www.schwablearning.org.
- Burchinal, Margaret(2004). "Maternal depression linked with social and language development, school readiness." www.nichd.nih.org.
- Cazden, Courtney(2001). "Beginning literacy with language." www.BRookes.com.
- Dikinson, David K(2001). "Beginning literacy with language." www.BRookes.com.
- Fowler, William (1976). www.eric.com.
- Gleason, Jean Breks. (1987). "Language and psychological development." www.eric.com.
- Lewis, Charlie(2000). "Constructing an understanding of mind". www.educationbiopsycho.com
- McDonald, James O(2001). www.eric.com.
- Pikulski, John J(1997). "Preventing reading problems." www.eduplace.com.
- Pearson pls(2000). "How children grow in first grade." www.family.education.com.
- Sarles, Richard M (2004). "Starting school." Washington D.C. www.aacap.org.
- Swensen, Amy (1976). www.eric.com.
- U.S. Department of Education. (2004). "How children develop listening, talking, reading and writing milestone." www.PBSparents.org/readytotlearn.htm.
- Zigler, Edward. (2001). "Beginning literacy with language." www.Brooks.com.